

Η αναχώρησις Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου.

20 10 1927

ΒΕΡΡΟΙΑ— Χθές εν πρωτοφρονει συρροή κόσμου ετέλεσε ο Σεβασμιώτατος ημών Μητροπολίτης κ.κ. Σωφρόνιος εν τη εκκλησία του αγίου Αντωνίου την αποχαιρετιστήριον του λειτουργείν καθ' ην εξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον καυτηριάσας τας γνωστας μεθόδους των επιτηδείων, οτινες ουδέ την εκκλησίαν αφήκαν ανέπικρον των κομματικων των διαπαλών και επιδιώξεων, επι ανυπολογίστω ζημία του ηθικου αυτης γοήτρου και κύρους. Η εντύπωσις η παραχθεισα εν του λόγου τουτου υπήρξε εκτάκτως ζωηρά προκάλεισκα ιδιόχουσαν συγκίνησιν εις το κοινόν Βερροίας, επερ ακον υπεχρεώθη να αποχωρισθῆ του σεβαστου και λατρευτου Ποιμενάργου του, οστις μέχρις της 3ης μ. μ. εδέχετο εν τῷ Μητροπολιτικῷ μεγάρῳ τὰ τῶς πνευματικῆ του τέκνῳ πρὸς αποχαιρετισμόν, οστις ἔλαβε τὰς τελευταίας στιγμὰς ὄψιν λαϊκοῦ πραγματικῶς προσκνήμικτος, επερ παρ' ἑλην τὴν ραγδαίως πίπτουσαν ἐνταῦθα χιόνι και ἐπικρατούσαν κκοκαιρίαν ἐσυνεχίσθη μέχρι τοῦ Σιδεροδρομικοῦ σταθμοῦ, ἔπου οἱ πάντες διακρόντες κατευώδωσαν, εὐχῆθησαν εἰς τὸν ἐπίσης μέχρις ὀκκρῶων συγκινηθέντα Ποιμενάργην των πῶς ἔγγυς εἶναι ἢ ὦρα της εἰς τὸ μέσον πάλιν αὐτῶν ἐπανόδου του.

Εἰς τὸ Μητροπολιτικόν Μέγαρον προσεφώνησε τὸν ἀπερχόμενον Μητροπολίτην ὁ ἱερεὺς της πόλεως μας κ. Χρῆστος Μ. Χατζημάργου διὰ της κάτωθι προσλαλίας.

«Δότε μοι Σεβασμιώτατε Δέσποτα τὴν ὑστάτην ταύτην στιγμὴν της ἐν Βερροίᾳ παραμονῆς ὑμῶν, ὅπως ἕκαστος μέρους τῶν τῶς πνευματικῶν σας τέκνων, τὸ ὕστατον προσέβη και προσαγορεύσω ὑμῶς· δότε μοι, ὅπως μετὰ τῶν θερμότητων προπομπίων λόγων δικτυώσω και διατραιώσω πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα, μετ' ἀνάτου ψυχικῆς δδῶνης και ἀγωνίας, δεχθῶτάτην τὴν συνέχουσαν ἡμᾶς ὀλιψὴν και λύπην ἐπὶ τῷ ἀδοκῆτως συντελουμένῳ σήμερον και πραγματοποιημένῳ πρὸς ἑλπίδα ἀκουσίῳ ἀποχωρισμῷ ὑμῶν και δικηρύξω ἐν ταύτῳ τὸν ἀποτροπικισμόν και τὴν ἐκδηλον ἀγανάκτησιν πρὸς τοὺς ἐπιβιολόντας και ἀξιώσαντας τὴν ἐντεῦθεν ἀντικανονικὴν, ἀδικον και ἐκθεσμον ἀπομάκρυνσίν σας.

Ἦλθετε και ἀπέρχετε, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, πλὴν ὁμοῦ τὸ ἅγιον ὄνομά σας, αἱ πράξεις σου και ἡ ἐνδοξος ἄρσις σου θέλουσι ζῆ και δικτηρῶνται ἐσκει. εἰς τὰς καρδίας και ψυχὰς πάντων τῶν κατοίκων της

τεύς θεοσώστου ὑμῶν ἐπαρχίας. Τὸ ἐνάρετον, τὸ ἠθικόν, φιλοχρηματον, τὸ ἀείποτε πρόθυμον και ἀκονον της Χριστιανικῆς σου ψυχῆς, ἀρεταὶ και προσόντα, ἀντινα κομοσι και περιστρέφουσι ὡς πολύτιμον διάδημα τὸ σεπτὸν μέτωπόν σου, εἶναι τὰ μόνα ὅσα της Ἐκκλησίας ἐπιβιλλόμενα και προδλεπόμενα και σπανίως ἀτυχῶς σήμερον ἀπαιτούμενα προσόντα ἐνὸς Ἱεράρχου.

Πιστὸς τηρητής τῶν ἱερῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν και τὸ ἔθνος ἡμῶν ὑποχρεώσεων, εὐσυνειδήτους τοῦ καθήκοντος εκπληρωτῆς και θιασῶτης, ἐμμένον ἀκαράδηντως και ἀπαρασκέυτως ἐν ταῖς πατρίαις παραδοχαῖς, ἀήττητος πρόμαχος και θεμκτοφύλαξ της πατρίου ἡμῶν εὐσεβείας και γλώσσης, φύλαξ και φρουρὸς ἀγρυπνος της Κοινοτικῆς και Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας της πόλεως σας, ἀνάκματος δὲ και ἀκκος τοῦ θείου λόγου κηρυξ ἠγωνίσθητε κατὰ τὴν τριετὴν ἐνταῦθα Ποιμαντορίαν σας τὸν τρηχύν, σκληρόν και ἐπιμοχθὸν της χριστιανικῆς ἀρετῆς ἀγῶνα και ἐμοχθήσατε ὑπὲρ της θρησκικῆς και πραγματικῆς εὐφροσύνης και ἀποκαταστάσεως του τῶς πνευματικῶν και κοινῶν δικαίως ἔθεν τὴν ἑσπέραν ταύτην στιγμὴν του ἀποχωρισμοῦ του ακολουθεῖ και συντάσσεται ὡς ἡ εὐγνωμοσύνη και τὸ ἄλλο και ἀρεσίως ἀπάντων. — Ἐγὼ εὐχαριστῶ εὐχαριστῶ ἡ πολιτεία σου, ὑπὲρ ἅλλων ἀπαιρειον τὸ Σάγκαμα των πρῶτων σου.

Ἰσχυρὸς κατευοδῶ και ἀνδρείου, κλητὸς της ἐκκλησίας των Βερροίων κληρικῶν, Ἱεράρχη Σωφρόνιε.

Ἰψώσον διὰ τελευταίαν φοράν τὰς σεπτὰς σου χεῖρας, Ἄγιε Δέσποτα και εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν του τῶς πνευματικῶν σας ποιμνίου. Δεθήθητε πρὸς τὸν πανάγαθον ὑπὲρ ὀφείας προδδου και εὐημερίας τουτου. Εὐχῆθητε τέλος ὑπὲρ της πλήρους του ἔθνους ἡμῶν ἀποκαταστάσεως και ὅπως ἡ κρατικὴ του ὀφίστου χεῖρ εὐδοκήση και βοηθήση ὅπως ἐξέβη τοῦτο ἱσχυρόν, ἀμικτόν και ἔνδοξον των σημερινῶν αὐτοῦ δοκιμασιῶν και ἀγῶνων και ὅπως ὁ ἔθνικὸς ἡμῶν στρατὸς ἠγρούμενος και αὐθις καλλινικῶν ἀγῶνων και νέων θριάμβων και ἔθνικῶν τροπαιῶν ἐπιτρέψη και ἀνκπειρωθῶσιν αἰναὶ και εὐλογίαι τῷ θεῷ των χριστιανῶν εἰς ἀγίας και πινσέπτους του Χριστοῦ ἐκκλησίας των κλεινῶν και ἱστορικῶν του Ἀδριανου και Κωνσταντίνου πόλεων, γένοιτο.

Τὴν Α. Σεβασμιότητα συνόδευσεν ἔρχομαι Θεσσαλονικῆς τῆλης ἐνεκεν ἐπιτροπῆ ἐγκρίτων πολιτῶν μας.

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐκ Βερροίας· μᾶς ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιτολή τὴν ὁποίαν κατὰ καθήκον δημοσιόομεν. 19 10 1927

Κύριε Διευθυντά, Δὲν κατορθώθη ἀκόμη νὰ συνέλθῃ ὁ λαὸς της Βερροίας και τῶν περὶ εἰς κοινότητων ἀπὸ τὴν εἰδην της μεταθέσεως του σεμου Μητροπολίτου μας και μετ' ἀπορίας ἐπληροφρηθῆν ὅτι ὁ κ. Γενικὸς Διοικητῆς Μακεδονίας ἤξισσε παρὰ του τῶς Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Βερροίαν πρὶν ἀκόμη κανονιστὰ κατ' αὐτὸν, πρὶν ἀποχαιρετήσῃ τὸ ποιμνίον του, πρὶν διὰ τελευταίας ἀρρηρατικῆς λειτουργίας ὡς και ἐπὶ Τουρκουατίας ἀκόμη εἰδίετο, ἐπικοινωνήσῃ μετὰ των Χριστιανῶν του.

Μὴ ὑπέπεσον ὁ Μητροπολίτης μας εἰς πταῖσμα ἢ ἠπαρουσία ἀπειλεῖ διασάλευσιν της δημοσίας τάξεως· ἀλλὰ διατὶ μεταπίθεται· διατὶ δὲν παύεται· διατὶ δὲν παραπέμπεται εἰς τὰ δικαστήρια·

Ἦρθε τὶ ἡ τόση βία· ἐπρόκειτο περὶ ἐκδιώξεως ἐκ Βερροίας του Μητροπολίτου κ. Σωφρονίου ἢ της τοποθετήσεως του κ. Πολυκάρπου· Ἐνταῦθα εἶνε πελεισμένοι ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοποθετήσεως του παρὰ των γνωστῶν κύκλων ὑποστηριζόμενου κ. Πολυκάρπου, διατὶ ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς τὴν ἐπαυριον του θανάτου του ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως προσκλήθη και ἐστάλη ἀμέσως, πρὶν ἀκόμη ἐνταφιασθῆ ὁ ἀποθων, τὸ γνωστὸν περὶ διορισμοῦ ἔγγραρον και ἐνεργείας πάλιν των γνωστῶν κύκλων μόλις ἐλήφθη τὸ ἔγγραρον της μεταθέσεως αὐθημερόν 26 Νοεμβρίου ὑπεγράφη και αὐθημερον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα της Κυβερνησεως και εἰς τὰς 5 ἡπειλεῖτο ὁ Μητροπολίτης παρὰ του Γενικοῦ Διοικητοῦ ὅτι ἔξωσθη βιαίως ἀν δὲν ἀναγορήσῃ ἀμέσως.

Βλέπετε ὅταν προκίεται περὶ προσωπικῆς ἱκανοποιήσεως οὔτε στιγμὴ δὲν παρεχεται και ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἀκόμη, κατὰ τὴν μεταβασιν εἰς Ζάκυνθον διὰ τὰς ἐορτὰς Φασκόλου, ὑπογράφονται διατάγματα.

Ἡ ἀνωτάτη ἐνορατικὴ ἐπιτροπεία ἀρνεῖται νὰ ἐλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ των διορισθεντα ὁλως εὐρίσκειται εἰς ἀγανάκτησιν και δὲν γνωρίζομεν ποίως συνεπείας θὰ ἔχη.

Ἡ κατάπληξις δὲ του λαοῦ εἶνε μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν πολιτείαν του Υπουργοῦ των Ἐκκλησιαστικῶν. ΒΕΡΡΟΙΑ ΚΟΣ

Ἐπιτολῶν ἢ εἰς ἀτά οἱτι δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖ κατι οὐ κα ὑποτροπαιῶν τοῦ αὐτοῦ

— Η Αναχώρησις Μητροπολιτου κ. Σωφρονίου.

ΒΕΡΡΟΙΑ— Χθές εν πρωτοφανεί συρροή κόσμου έτέλεσε ο Σεβασμιώτατος ήμων Μητροπολιτης κ.κ. Σωφρόνιος εν τη εκκλησία του αγίου Αντωνίου τήν αποχωρητησιήριόν του λειτουργίαν καθ' ην εξεφώνησε συγκινητικώτατον λόγον κυνηριάσας τάς γνωστάς μεθόδους των επιτηδείων, οστινες ουδέ τήν εκκλησίαν αφήκην ανέπαρον των κομματικων των διαπαλών και επιδιώξεων, επί ανυπολόγιστον ζημία του ήθικου αυτης γοήτρου και κύρους. Η εντύπωση ή παραχθεΐσα εν του λόγου τούτου υπήρξε εντάκτως ζωηρά προκαλέσασα ιδιάζουσαν συγκίνησιν εις το κοινόν Βερροϊας, όπερ άκον υπεχρεώθη να αποχωρησθή του σεβάστού και λατρευτού Ποιμενάχου του, όστις μέχρις της 8ης μ. μ. εδέχετο εν τή Μητροπολιτική μεγαρή τα τέως πνευματικά του τέκνα προς αποχωρητησιόν, όστις έλαθε τάς τελευταίας στιγμάς όψιν λαϊκού πραγματικώς προσκυνήματος, όπερ παρ' όλην τήν ραγδαίως πίπτουσαν ένταυθα χιόνα και έπικρατοδασιν κκοκαιρίαν έσυνεχίσθη μέχρι του Σιδηροδρομικού σταθμού, όπου οι πάντες θακρόντες κκευρώδωσαν, ευχήθησαν εις τόν έπίσης μέχρις θακρόν συγκινηθέντα Ποιμενάχην των όπως έργος είναι ή ώρα της εις το μέσον πάλιν αυτων επανόδου του.

Εις το Μητροπολιτικόν Μέγαρον προσεφώνησε τόν απερχόμενον Μητροπολιτήν ο λαός της πόλεως μες κ. Χρήστος Μ. Χατζημάμογλου δια τής κάτωθι προσάλαξ.

«Δότε μοι Σεβασμιώτατε Δέσποτα τήν υστάτην ταύτην στιγμήν της έν Βερροία παραμονής ήμων, όπως από μέρους των τέως πνευματικων σας τέκνων, το ύστικον προσείπω και προσκαρτέσω ήμιας· δότε μοι, όπως μετά των θερμωτάτων προπομπών λόγων διακτυπώσω και διακρυνώσω προς τήν ήμετέραν Σεβασμιότητη, μετ' αφάτου ψυχικής εδδνης και άγωνίας, διαθυτάτην τήν συνέχουσαν ήμιας θλίψιν και λύπην επί τή άδοκήτως συντελουμένω σήμεραν και πραγματοποιημένω παρ' έλπίδα άκουσίω αποχωρισμω ήμων και διακρυώω εν ταύτω τόν άποτροπησιμόν και τήν έκδηλον άγκυνάτησιν προς τούς επιβαλόντας και αξιώσαντας τήν έντεσθεν αντικωνοικήν, άδικον και έκθεσιμον απομάκρυνσίαν σας.

«Πλθετε και απέρχεσθε, Σεβασμιώτατε Δέσποτα, πλην ήμως το άγιον όνομά σας, κί πράξεις σου και ή ένδοξος βρασίς σας θέλωσι ζή και διατηρῶνται έσκει εις τάς καρδίας και ψυχάς πάντων των κατοίκων της

τέως Θεοσώστου ήμων επαρχίας. Το ένάρτεον, το ήθικόν, αφιλοχρήματον, το άείποτε πρόθυμον και άσικνον της Χριστιανικής σου ψυχής, άρεται και προσόντα, άτινα κοσμοῦσι και περιστρέφουσιν ως πολύτιμον διάδημα το σεπτόν μέτωπόν σου, είναι τα μόνα υπό της Έκκλησίας επιβαλλόμενα και προβλεπόμενα και σπανίως άτυχώς σήμεραν άπαιτούμενα προσόντα ένδς Ιεράρχου.

Πιστός τηρητής των ίερων προς τήν Έκκλησίαν και το Έθνος ήμων υποχρεώσεων, εύσυνείδητος του καθήκοντος εκπληρωτής και θιασώτης, έμμένον άκράδαντος και άπαρρασαλεύτως έν καίς πατρικίς παραδοχαίς, άήτητος πρόμαχος και θεματοφύλαξ της πατριού ήμων ευσεβείας και γλώσσης, φύλαξ και φρουρός άγρυπνος της Κοινοτικής και Έκκλησιαστικής περιούσιας της πόλεώς σας, άκάματος δέ και άσικνος του θείου λόγου κήρυξ ήγωνίσθητε κατά τήν τριετήν ένταυθα Ποιμνητορίαν σας τόν τραχύν, σκληρόν και έπίμοχον της χριστιανικής άρετής άγώνα και έμοχθήσατε όπερ της ήθικης και πνευματικής εξυψώσεως και διακιδωργήσεως του τέως πνευματικού σας παιδιού, καιώς έθεν τήν ίεράν ευχην, τήν μνήν του αποχωρισμού και άναμνηθεί και συνοδεύει ήμιας εν τή σύνη και το σέβας και ή προσέτις άπάντων. — Επερ χιόν Έκκλησία ή πολιτεία σου, όπερ λίθον άσπρον το Σύνταγμα των πράξεων σου.

Ίσχυε, κκευσοθα και άνδρείξου, κλεινέ της εκκλησίας των Βερροϊών κούχημα, Ιεράρχα Σωφρόνιε.

Ίψωσον δια τελευταίαν φοράν τάς σεπτάς σου χείρας, Άγιε Δέσποτα και ελόγησον τήν κληρονομίαν του τέως πνευματικού σας ποιμνίου.

Δοθήητε προς τόν πανάγαθον όπερ υγείας προόδου και ευημερίας τούτου.

Ευχήθητε τέλος όπερ της πλήρους του έθνους ήμων αποκαταστάσεως και όπως ή κραταιά του ύψιστου χείρ ευδοκήση και βοηθήση όπως εξέληθη τούτο Ισχυρόν, άκαμάτον και ένδοξον των σημερινών αυτου δοκιμασιών και άγώνων και όπως ο έθνικός ήμων στρατός ήγούμενος και αυθις καλλινίκων άγώνων και νέων θριάμβων και ήθνικών τροπαιών επιτρέψη και άντιπεμφθώσιν αινοί και ευλογίαι τή θεφ των Χριστιανών εις άγίας και πνυσέπτους του Χριστου εκκλησίας των κλειών και Ιστορικων του Άδριακού και Κωνσταντινού πόλεων, γένοιτο.

Τήν Α. Σεβασμιότητη συνόδευσε μέχρι Θεσσαλονίκης τιμής ένεκεν έπιτροπή έγκρίτων πολιτών μας.

Handwritten Greek text, likely a translation or commentary on the printed text, written in a cursive script.